

Obž. Dúbravický má pripomienku k výpovedi svedkyni, akú formu psychického nátlaku uvediem jeden príklad : Keď ma viesol major Hanko do Prahy znalcovi sexuológovi povedal mi, že manželka obžalovaného Kocúra priniesla ich spoločného syna k svokrovcom, teda k rodičom obž. Kocúra a povedala im „tu máte malého vraha“, vychovajte si ho. Major Hanko mi to povedal s radosťou.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Hlavné pojednávanie dňa 14. januára 2003 o 14.30 hod..

Dňa 15. januára 2002 o 9.00 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Za Dr. Sobolovského Dr. Chvojková.

Za Dr. Kubala Dr. Schulz podľa substitučnej plnej moci.

Predsedníčka senátu zistíuje prítomnosť predvolaných svedkov :

Prítomní : Ing. Nadežda Benová, Škrobánek.

Neprítomní : Prielozná, Juraj Tokár, Okenka.

Neprítomná : Mlynarovičová - ospravedlnená.

Dodatočne sa dostavil svedok : Okenka.

mas. otsel ČERMÁK

Predstúpila **svedkyňa Ing. Nadežda Benová**, gen. č.l. 1242, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamilčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Svedkyňa bola poučená aj podľa § 100 Tr. por., že proti svojmu manželovi nemusí vypovedať.

Poučeniu som porozumela.

Nemám dôvod odoprietať vypovedať. Chcem vypovedať.

Niektorých obžalovaných poznám od detstva a to Stanislava Dúbravického, Františka Čermáka, Milana Andrášika a Miloša Kocúra. Po procese v roku 1992 som sa zoznámila s obžalovaným Lachmanom. Medzi nami sú nezávislé vzťahy. František Čerman je môj manžel. Manželia sme 3 roky. Svadbu sme mali 20. septembra.

Päťam si, že krátko po vražde týždeň alebo dva, ma zavolali na výsluch. Vypovedala som, som bývala na druhej strane internátu, takže som nevidela na parkovisko, a neviem bližšie uviesť. Potom začali výsluchy v rokoch 1978-1980, ktoré viedli českí vyšetrovatelia. Výsluchy sa dotýkali toho, koho som na diskotéke videla, potom sa pytali ako som ja prišla skotéku. Ja som si dlho myšela, že som prišla autobusom. Potom mi povedali, že to

museo byť autom, čo som priupustila, lebo som viackrát prišla do Bratislavu autom. S kým som mala ísť menovali asi 20 konkrétnych osôb, nie naraz, toto sa menilo. Dlhé obdobie to boli Čerman a Andrášik, potom sa to zmenilo.

Od začiatku som vypovedala, že som na diskotéke videla Františka Čermána, Andrášika a sestry Cohenové. Z diskotéky si ešte pamäťam Juraja Tokára. Ja si spomínam, len na tieto osoby, ja som ich uvádzala.

Ďalšie výsluchy sa konali po roku 1980 tých výsluchov bolo veľmi veľa, bolo to napríklad štyri dni v kuse, ale som tam v noci nebola, potom mesiac bol kľud, nie vždy sa spisovala zápisnica, nemala som na výsluchy predvolania, odchytávali ma na ulici, v práci, v autobuse, skoro ráno chodili pre mňa do bytu. Druhý okruh výsluchov sa týkal Miloša Kocúra, mala som si spomenúť či bol na diskotéke. Išlo hlavne o jeho osobu.

Výsluchy sa dotýkali toho, či tam bol obžalovaný Kocúr a koniec výsluchov bol úspešný v tom, keď som priupustila, že tam bol obžalovaný Kocúr. Výsluchy prebiehali tak, že vyšetrovateľ odo mňa žiadali, aby som opakovala vetu po vete, hovorili, že veta nie je dobrá, a opäťovne odo mňa žiadali, aby som sa vyjadrovala, bolo to aj do 1.00 hod. v noci a ráno pokračovali. Bol to vyšetrovateľ Vanin, ktorý ma vypočúval. Niekoľko tam bol sám, niekoľko dvaja, traja.

Výsluchy prebiehali aj tak, že ma vozili okolo domu na Varínskej, žiadali odo mňa, aby som opísala zariadenie, podrobne mi opisovali ako som mŕtvolu Cervanovej mala balíť do zelenej deky s Lachmanom. Mala som ísť na druhé poschodie a pre šnúru som mala ísť do kúpeľne, kde je vetracie okienko a ružový gumený záves, a šnúra na prádlo je na vetracom okienku. Toto bolo preberané na mnohých výsluchoch, a najväčší problém, že som si nevedela spomenúť na hroznú vec, ktorú som vykonala.

Potom tesne pred procesom za prítomnosti prokurátora Valašíka keď som povedala, že nepôjdem svedčiť na mňa vyšetrovateľ Pálka nepríčetne kričal, dá sa povedať, že stratil nervy, a zastavil ho až prokurátor Valašík. Neviem uviest kde sa tento výsluch konal, myslím si, že to bolo na Februárke.

Ja som potom krátko pred procesom chcela hovoriť s prokurátorom Valašíkom, stretla som sa s ním v Justičnom paláci, povedala som mu, že nechcem ísť svedčiť na proces, prečo som mu povedala svoje subjektívne dôvody. Mám pocit, že pri tomto rozhovore bola prítomná zapisovala a robila sa zápis. Valašík ma ubezpečil, že moje svedectvo je nepodstatné mám byť kľudná a mám hovoriť, čo si pamäťam. To je všetko čo si tak zhruba pamäťam z priebehu výsluchov, bolo toho viac, ale nie som schopná o tom rozprávať.

Na otázku predsedníčky senátu, čo si pamäta svedkyňa zo skutku, svedkyňa udáva : ie som schopná si spomenúť na cestu, domnievam sa, že som išla autobusom, mám dojem, som si išla dať zapísat' skúšku. Nepamäťam si presne kedy som išla, domnievam sa, že olo obeda.

e som schopná si spomenúť, či som išla autobusom, ja sa iba domnievam.

dalšiu otázku, ak by nešla autobusom, kto ju vozieval do Bratislavu, svedkyňa udáva : iem si spomenúť. Z toho dňa si viem spomenúť na diskotéku, spomínam si, že na otéku som išla s Tokárom. Sedela som spolu s Rázom a Balážom pri stole. Potom som a na diskotéke Františka Čermána a Milana Andrášika. Išla som ich pozdraviť a oni mi stavili sestry Cohenové. Pýtala som sa na Marcelu Bonovú, ktorá bola v tom čase ľkou Čermána a on mi povedal, že je doma, necíti sa dobre. Potom som čas na

diskotéke trávila individuálne, odchádzala som okolo 23.00 hod. na izbu, ktorú mi vybavil Juraj Tokár, ráno som odchádzala autobusom do Nitry. Toto sú fakty, ktoré si ja pamätam z predmetného večera.

Na otázku predsedníčky senátu, koho okrem obžalovaných Andrášika a Čermána z Nitry na diskotéke videla, svedkyňa odpovedá :

Ja si pamätam iba to, čo som povedala.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či si svedkyňa pamäta na nejaký incident, ktorý sa tam mal udiť, svedkyňa odpovedá :

Nie.

Uznesenie

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. čítajú sa výpovede svedkyne z pripravného konania č. 1242-1271, z hlavného pojednávania z roku 1982 č.l. 2431 a z hlavného pojednávania z roku 1992 č.l. 258.

Uznesenie

Hlavné pojednávanie sa o 10.35 hod. preruší do 10.50 hod.

Uznesenie

O 10.50 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Po prečítaní výpovedí bola svedkyňa vyzvaná, aby sa vyjadrila k rozporom.

Pokiaľ sa mám vyjadriť k mojim predchádzajúcim vyjadreniam nevidím rozpor medzi dnešnou výpovedou a výpovedou pred senátorom Dr. Vlčekom, zotrívam na dnešnej výpovedi aj výpovedi pred senátorom Dr. Vlčekom.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedka v roku 1976 poznala obžalovaného Bedáča, svedkyňa udáva :

Domnievam, sa že nie.

Na otázku, či v roku Brázdu v roku 1976, svedkyňa udáva :

Poznala som ho ako Nitrančania. Neboli sme priatelia.

Na otázku, či vie aké mal obžalovaný Brázda auto, svedkyňa odpovedá :

Rodičia Brázdu mali bielu Fiatku alebo Žiguli.

Na otázku, či niekedy svedkyňu viezol Brázda autom do Bratislavu, svedkyňa udáva :

Domnievam sa, že viackrát, lebo som dochádzala do školy do Bratislavu.

Na otázku, či svedkyňa videla obžalovaného Brázdu na diskotéke, svedkyňa udáva :

Obžalovaného Brázdu som videla na mnohých diskotékach, nemôžem potvrdiť, či to bola táto diskotéka.

Na ďalšiu otázku, či pozná svedkyňa osobu menom Urbánek alebo Škrobánek, svedkyňa odpovedá :

Nie.

Na ďalšiu otázku, či bola svedkyňa v priebehu výsluchov zadržaná orgánmi polície a koľkokrát, svedkyňa udáva :

Dvakrát som bola zadržaná. Neviem uviesť z akého dôvodu.

Na otázku, či písomné poznámky, ktoré sú prílohou výpovedi z prípravného konania písala doma alebo pri vyšetrovaní, svedkyňa uvádza :

Na písomné poznámky si vôbec nepamätam.

Svedkyni boli ukázané písomné poznámky č.l. 1270a 1270b.

Svedkyňa udáva :

Ide o moje písmo. Avšak vôbec sa na to nepamätam.

Na ďalšiu otázku, svedkyňa udáva :

So svedkom Tokárom som sa od roku 1977 nestrelila.

Na otázku zástupcu KP, či vyšetrovateľ Palka pri výsluchoch písal výpovede sám, svedkyňa uvádza :

To bolo pri výslchu, kde bola každá veta veľmi dlho formulovaná.

Na otázku, či písomné poznámky jej niekto diktoval alebo ich svedkyňa písala sama, svedkyňa uvádza :

Vôbec si na ne nepamätam, ani neviem čoho sa týkajú.

Na otázku, kto ju poslal na krajskú prokuratúru za Dr. Valašíkom, a prečo tam išla, svedkyňa uvádza :

Ja som nechcela ísť vypovedať na súd.

Na ďalšiu otázku, či išla dobrovoľne za Dr. Valašíkom, svedkyňa udáva :

Išla som tam dobrovoľne. Išlo o rozhovor medzi Dr. Valašíkom a mnou, ja som nevypovedala.

Na otázku obžalovaného Kocúra, ako reagovala na magnetofónovú pásku, ktorá jej bola pustená počas výsluchu, a kedy jej bola prehrávaná, svedkyňa udáva :

Magnetofónový záznam mi bol prehrávaný tesne po výsluchu vyšetrovateľom Vanínom tesne po roku 1980.

Navonok som nereagovala nijako, vnútri som bola zlomený človek.

Obžalovaný Kocúr k výpovedi svedkyne : Mám za to, že svedkyňu zlomilo to, že jej bola prehrávaná páska s mojou výpovedou.

Na otázku obžalovaného Andrášika, za akú dobu boli urobené jednotlivé výpovede, svedkyňa uvádza :

10 stranová výpoved' bola výsledkom pol ročného až ročného vypočúvania, pričom spisanie zápisnice trvalo 2-3 dni, možnože to bol aj týždeň.

Zastupovanie za obhajcu Dr. Kolesára obhajcom Dr. Šimovčekom.

Na ďalšiu otázku, či táto výpoved' obsahovala množstvo pochybných vecí, svedkyňa uvádza : Ja to teraz nedokážem posúdiť.

Pripomienka obžalovaného Andrášika : Mám za to, že nakoniec aj tak musela svedkyňa napísat', že ju urobila dobrovoľne.

Na ďalšiu otázku, či na záver svedkyňa uvádzala, že vypovedá dobrovoľne, svedkyňa udáva : Myslím, že v mojej výpovedi sa podarilo napísat', že nemôžem vypovedať tak ako chcem.

Na otázku, prečo sa musela svedkyňa jedenkrát vyzliekať pred vyšetrovateľom, svedkyňa udáva :

To je otázka pre vyšetrovateľov.

Na otázku, v ktorom časovom období to bolo, svedkyňa udáva :

Bolo to pri prvom zadržaní. Prehliadku robila žena.

Na ďalšiu otázku, či svedkyňu po roku 1981 vypočúval vyšetrovateľ Pálka, svedkyňa udáva : Nie. Jedenkrát sa objavil pri výsluchu.

Obžalovaný Čerman : Bez pripomienok.

Na otázku obžalovaného Bedača, aké výrazy používal vyšetrovateľ Pálka pri výsluchu, svedkyňa udáva :

Nepoužíval žiadne vulgárne výrazy.

Obžalovaný Bedač k výpovedi svedkyne, že sú dôkazy, že po výsluchoch Zimákovej a Benovej potratili.

Svedkyňa Benová udáva :

Áno.

Na otázku, či policajti vedeli o tom, že je svedkyňa tehotná, svedkyňa udáva :

Áno.

Obžalovaný Bedač k výpovedi, že vyšetrovanie bolo vedené vulgárnym spôsobom voči všetkým svedkyniam : Benovej, Zimákovej, Vlčuchovej, ako i Dane Miezgovej.

Obžalovaný Bedač sa obracia s krikom na prokurátora Dr. Vlachovského s tým, že takto bolo vedené vyšetrovanie v Československu, bolo policajným štátom, ja si za tým stojím, povedal som pravdu. Človek sa nemal kde stážovať, keď bol zaistený. Iba v tomto prípade odišlo z tejto doby 5 ľudí do zahraničia a ja som stratil 7 rokov svojho života.

Predsedníčka senátu napomenula obžalovaného, aby sa na pojednávaní správal slušne.

Obžalovaný Lachman : Bez pripomienok.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, čo viedlo svedkyňu k tomu, aby mu zavolala v roku 1978, svedkyňa udáva :

Dúbravickému som volala preto, lebo som si nepamätaťa kto bol v aute.

Na ďalšiu otázku, svedkyňa udáva :

Nepamätam sa, či som telefonovala z vlastnej iniciatívy, alebo mi niekto kázal. Na druhý deň ma však zobraťi na políciu, a musela som napísat' obsah rozhovoru, a tak ako ma bežne zobraťi na políciu.

Obžalovaný Dúbravický má pripomienku, mám za to, že svedkyňa bola sledovaná alebo jej to niekto nanútil, tak isto som bol sledovaný v roku 1978-1979 aj ja. Bol som na diskotéke so svedkyňou, so spoločnými priateľmi, nebolo to však 9.7..

Predstúpil **svedok Peter Okenka**, gen č.l. 1292 ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamľčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Nemám dôvod, pre ktorý by som mohol odoprieť vypovedať.

Obžalovaných som voľkedy poznal, mená si už presne nepamätam. Poznal som Andrášika, Kocúra a Lachmana, inak si fakt mená nepamätam. Nemôžem povedať, že by som si niečo z diskotéky pamätať.

Pamätam si, že v roku 1981 prišli za mnou policajti, pamätam si to preto, lebo moja manželka bola vtedy tehotná, priviezli ma do Bratislavu, a pýtali sa ma či som bol na diskotéke. Povedal som im, že som bol jedenkrát na diskotéke v Bratislave s Romanom Brázdom. Nevedel som však kedy, povedal som že niekedy v lete. Následne ma policajti zadržali. Na druhý deň ma začali presviedčať, že som bol na diskotéke v určitý dátum, ktorý teraz neviem uviesť. Potom mi ukazovali nejaké fotografie nejakého domu, či som tam bol. Bolo tam asi 6 fotografií toho istého domu, asi si mysleli, že som padnutý na hlavu.

Na otázku predsedníčky senátu svedok udáva : viem kol'kokrát ma potom ešte vypočúvali.